

podle něhož jest mimo jiné předpokladem započtení vzájemnost věřitele a dlužníka, jest souditi, že solidární spoludlužník není oprávněn namítati k započtení vzájemnou pohledávku druhého spoludlužníka pro nedostatek vzájemnosti. (Tak i Ehrenzweig: System z r. 1928 II. sv., 1. díl, str. 101, bod II. 2. poslední věta, Krasnopolski: Obligationsrecht str. 14, Mayer: Lehrbuch des bürgerlichen Rechtes II. sv. 3 kniha str. 39, a Klang str. 299). Není proto třeba se zabývati otázkou, zda jest započtení přípustné podle konk. ř. č. 337/14 ř. z., poněvadž ten upravuje v §§ 19 a 20 v konkursu nepřipustnost započtení již podle občanského zákona platného a předpokládá tudíž přípustnost započtení podle občanského zákona.

Čís. 14424.

»Vrchností« uvedenou v § 145 obč. zák. není opatrovnický soud.

(Rozh. ze dne 5. června 1935, R II 276/35.)

Navrhovatel navrhl u soudu první stolice, aby mu soud přispěl podle § 145 obč. zák. k návratu jeho 16leté dcery Gréty F. do jeho domácnosti. Prv ý s o u d návrhu nevyhověl. R e k u r s n í s o u d návrh odmítl. D ů v o d y: Ustanovení § 145 obč. zák. dává otci resp. rodičům, také nárok na pomoc úřadů proti dětem uprchlým, jakož i právo vyhledati děti nezvěstné a soudně požadovati zpět děti od osob třetích zadržené. Toto se však může státi pouze sporem (rozhodnutí čís. 3696 sb. n. s.). O to zde nejde. Podle konaného šetření nezadržuje dítě nezl. Gretu F. někdo třetí, nýbrž ona sama uprchla z domova a žije samostatně, a navrhovatel se také nedožaduje jejího vydání od osoby třetí. V takových případech jest na otci, by žádal o pomoc bezpečnostní úřad (viz Pisko-Ger. Halle 1867 č. 85).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Podle § 145 obč. zák. jsou rodiče oprávněni prchnuvší děti s vrchnostenskou pomocí zpět přivést. Dovolací rekurent, opíraje svůj návrh o toto zákonné ustanovení a obraceje se na soud, měl zřejmě na mysli, že vrchností, s jejíž pomocí jsou rodiče oprávněni děti prchnuvší zpět přivést, jest míněn okresní soud jako soud opatrovnický. Ale pro tento názor dovolacího rekurenta není v doslovu zákona a v jeho intenci podkladu (Klang k § 145 obč. zák., Ehrenzweig str. 221, Anders str. 184). Poněvadž návrh stěžovatelův k ničemu jinému nesměřoval, nepochybil rekursní soud, když návrh zamítl.

Čís. 14425.

Postižní nárok úrazové pojišťovny podle § 47 úraz. zák. není opodstatněn proti majiteli silostroje, nejde-li o vlastní jeho zavinění na úraze, nýbrž jde jen o zavinění osob, za něž ručí podle § 8 autom. zák.

(Rozh. ze dne 5. června 1935, Rv II 616/33.)